

притеснавали а, а та растѣла, правели ѿ напастъ, а та побѣдавала, и нейните гонители са изгубили като дымъ. Ёдни погинали отъ своя калачъ, дрѣги изгорѣли въ плевницѣ, дрѣги умрели на войскѣ, а дрѣги погинали отъ дрѣго божіе наказаніе.

Ето съ какъвъ промыслъ утвердилъ богъ и разпространилъ своата църква, да цвѣти като кринъ междѣ трънито, коато и днесъ макаръ да нѣма швы гонители, но скрити ереси и дрѣги чѣзди дѣшмани не а оставѣтъ никога да си почини: зашто дѣвола вынаги гонитъ божіата църква, и като види чи не можѣ самъ да а повреди, съ швы гоненіа, тога подига разны ереси, челоуѣцы безсовѣстны и не-смысленны да а гонѣтъ съ хѣлното си ученіе. Но богъ не а оставѣ да са потѣпчи отъ тѣхното смрадно ученіе: зашто църквата не остава никога отъ божіата помощъ, но скоро дохожда помощъ, съ нѣкол прилика, коато не може да постигни нашыа умъ.

За това трѣвъ вынаги да благодареме и да славиме бога, за неговото кзвъ насъ милостиво промышленіе, и да мѣ са молиме, што заради молитвыте на днешныте свѣты апостолы, да проводи на насъ грѣшны своата милость и да избави насъ отъ видимыте и невидимы кразы, сега и всегда и во вѣки вѣковъ, аминь.

АВГУСТЪ 6

ЗА ПРЕОБРАЖЕНІЕТО ХРИСТОВО.

Преобразися предъ ними и просвѣтиса лице его яко солнце!

Благослови отче!

Благочестиви христіане! Днесъ христосъ възлѣзналъ на Таворската гора съ тримата свои апостолы: Петра, Іакова и Іоанна, и са преобразилъ предъ тѣхъ. Лицето мѣ са просвѣтило като слънце, а дрѣхите мѣ станаха бѣли като снѣгъ. Тамъ додоха: Мойсей и Ілїа, и говорѣха съ него. Тога свѣтливъ облакъ оуѣни апостолыте, и чѣса гласъ отъ облака, който дѣмаше: този е мой возлюбленный сынъ, него послушайте. А като слѣзваше Исусъ отъ гората заповѣда на апостолыте, да не казватъ никому това видѣніе, доде възкръснѣ той отъ